

Kulturdepartementet

MELDING OM VEDTAK

Beiarn Kommunestyre behandlet i møte **12.11.2021** sak **48/21**.

Følgende vedtak ble fattet:

Beiarn kommune slutter seg til høringsuttalelsen fra Norges Frivilligsentraler og fra styret i Beiarn Frivilligsentral. Det innebærer at vi anbefaler modell 1 med de presiseringer som fremkommer fra Norges Frivilligsentraler og Beiarn Frivilligsentral.

Enstemmig vedtatt.

Med vennlig hilsen
Beiarn kommune

Monika Sande
ordfører.

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevne signaturer.

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler: **Ole Petter Nybakk**
Arkivsaksnr.: **20/97**

Arkiv: **073**

FORSKRIFT FOR TILSKUDD TIL FRIVILLIGSENTRALER - HØRING

Rådmannens innstilling:

Beiarn kommune slutter seg til høringsuttalelsen fra Norges Frivilligsentraler og fra styret i Beiarn Frivilligsentral. Det innebærer at vi anbefaler modell 1 med de presiseringer som fremkommer fra Norges Frivilligsentraler og Beiarn Frivilligsentral.

Saksutredning:

Fra Kulturdepartementet er det sendt høringsbrev med svarfrist 12. november knyttet til ny modell for statlig tilskudd til Frivilligsentraler.

Følgende er sakset fra departementet:

Frivilligsentralene må i løpet av 2022 oppfylle kravene slik de er listet opp under *Forutsetninger for tilskudd*.

Forutsetninger for tilskudd

Midlene som utbetales er øremerket frivilligsentral(er). Kommunen mottar tilskuddet og skalså fort som mulig fordele hele beløpet til frivilligsentralen(e) i kommunen.

Med frivilligsentral forstås virksomheter som stimulerer til frivillig innsats, er åpne møteplasser for befolkningen og et bindeledd mellom kommune og frivillig sektor. Virksomhetene skal ha tilgang på fysiske lokaler, ha eget regnskap og årsrapport, ha en daglig leder eller lignende og benytte ordet "frivilligsentral", "nærmiljøsentral" eller likelydende i frivilligsentralens navn. Disse kjennetegnene ved en frivilligsentral samsvarer med det som var kravene for tilskudd til en frivilligsentral frem til 2016 og det som er foreslått ny forskrift.

Kommunene må bekrefte at frivilligsentralene er driftet etter disse forutsetningene ved rapportering på bruk av tilskuddet. Dersom noen kommuner eller frivilligsentraler i overgangsperioden 2017-2020 har tilpasset bruken av tilskuddet på en annen måte er det tilstrekkelig at frivilligsentralen innfrir disse kravene *i løpet av 2022*.

Bakgrunn

I forbindelse med behandlingen av Kommuneproposisjonen, jf. Prop. 105 S (2019-2020) og Innst. 383 S (2019-2020), fattet Stortinget følgende anmodningsvedtak, vedtak 724:

Stortinget ber regjeringen sørge for at finansiering av frivilligsentraler overføres til et øremerket tilskudd på Kulturdepartementets budsjett fra 2021 for å sikre finansiering til frivilligsentraler i både små og store kommuner.

I perioden 2017-2020 lå tilskuddene til frivilligsentralene på Kommunal- og moderniseringsdepartementets budsjett, kap. 571 Rammetilskudd til kommuner, post 60 Innbyggertilskudd med særskilt fordeling, jf. tabell c-k. Det lå ingen føringer til bruk av midlene.

I 2021 ble tilskuddet øremerket frivilligsentraler og fordelt fra Kulturdepartementet til frivilligsentralene via kommunene, basert på innrapporterte opplysninger fra kommunene.

I august 2021 ble ny forskrift for tilskudd til frivilligsentraler sendt på høring, med høringsfrist 12. november 2021. Les mer på regjeringen.no: [Høring - forskrift for tilskudd til frivilligsentraler - regjeringen.no](#)

I høringen er fire modeller er foreslått:

Modell 1

Fordeling etter samme prinsipp som før 2017 - et fast beløp per frivilligsentral. Denne ordningen er enkel, ubyråkratisk og godt kjent. En slik fordeling sikrer at alle eksisterende frivilligsentraler fortsatt kan regne med tilskudd til videre drift. Samtidig vil det fortsatt være store forskjeller mellom kommuner. Denne modellen er innrettet slik at tilskudd til nye frivilligsentraler enten må resultere i lavere tilskudd til alle, eller at rammen må økes tilsvarende. En slik mekanisme kan føre til press på ordningen.

Modell 2

Fordele tilskuddet til kommuner etter innbyggertall, men øremerke tilskuddet til frivilligsentraler. Denne ordningen er også enkel og ubyråkratisk, men en del kommuner vil få et tilskudd som ligger langt lavere enn tidligere tilskudd for én frivilligsentral. En slik fordeling krever at kommunen eller andre stiller med en betydelig større egenandel for å finansiere en frivilligsentral. En slik fordeling vil være i strid med intensjonen i Stortingets vedtak.

Modell 3

Gi en minstesats til alle kommuner med minst én frivilligsentral. Minstesatsen skal, sammen med lokal finansiering, dekke utgifter til én sentral, og være på samme nivå som tidligere tilskudd per frivilligsentral. Resten av rammen fordeles likt på alle landets eksisterende frivilligsentraler. En slik fordeling sikrer drift ved eksisterende frivilligsentraler, men kan oppleves urettferdig for de kommunene som i dag har relativt lavere dekning av frivilligsentraler i sin kommune. Likt modell 1 vil opprettelse av nye frivilligsentraler føre til press på ordningen.

Modell 4

Gi en minstesats til alle kommuner med minst én frivilligsentral. Minstesatsen skal dekke utgifter til én sentral, sammen med lokal finansiering, og være på omtrent samme nivå som tidligere tilskudd per frivilligsentral. Resten av rammen fordeles likt etter innbyggerantall,

mentilskuddet øremerkes frivilligsentralen(e). En slik fordeling gir en mer lik fordeling av tilskudd per innbygger, men sikrer fremdeles et tilbud om frivilligsentral i alle kommuner.

Kulturdepartementet vurderer modell 1 eller modell 4 som mest hensiktsmessig. Modell 1 er svært lik dagens fordeling, mens modell 4 innebærer større endringer.

Kulturdepartementet ønsker innspill fra høringsinstansene på hvilken modell som de mener er best egnet til å oppnå formålet i tilskuddsordningen. I utkastet til forskrift er alternativ tekst markert med gult.

Vurdering av modell 1

Modell 1 vil i stor grad videreføre tilskuddet slik det har fungert tidligere. Hele rammen for ordningen fordeles mellom alle landets frivilligsentraler. Kommunen plikter å overføre tilskuddet i sin helhet til den enkelte frivilligsentral. En slik fordeling er ubyråkratisk og vil gi forutsigbarhet til de eksisterende frivilligsentralene som i stor grad kan fortsette sin drift som før. Modellen vil være i tråd med Stortingets vedtak.

Tidligere har det vært litt ulik sats per frivilligsentraler, avhengig av når frivilligsentralen ble opprettet. I modell 1 vil satsen per frivilligsentral bestemmes ut fra den totale rammen og antallet frivilligsentraler, med samme tilskudd til alle. Med dagens bevilgning gir det i overkant av 430 000 kr per frivilligsentral, i tillegg til 40 prosent lokal finansiering. Ved etablering av nye sentraler må enten satsen settes ned eller rammen for ordningen økes.

Det bør vurderes om det i modell 1 skal settes et tak for hvor mange frivilligsentraler en kommune kan få tilskudd til, basert på innbyggertall. I dag er det et skjevt tilbud av frivilligsentraler i befolkningen, der kommuner med flest frivilligsentraler per innbygger får et tilskudd som er 159 ganger så høyt per innbygger som i kommunene med færrest frivilligsentraler per innbygger.

Vurdering av modell 4

Modell 4 innebærer en større endringer enn modell 1, men gir en likere fordeling og økt lokalthandlingsrom.

Forslaget legger opp til at tilskuddet beregnes delvis på bakgrunn av innbyggertall, og ikke antallet eksisterende frivilligsentraler. Alle kommuner sikres tilskudd til minst én frivilligsentral, mens resten fordeles etter innbyggerantallet. En slik fordeling gir en likere fordeling av tilskudd per innbygger.

Modell 4 innebærer også at det ikke er et krav om flere frivilligsentraler for å utløse mer tilskudd. Det gir et større handlingsrom i kommunale beslutningsprosesser til å prioritere bruken av midlene ut i fra lokale forutsetninger og behov. Dette er i tråd med intensjonen fratatt opprinnelige forslaget om å overføre tilskuddet til kommunene.

Disse endringene gjør det mulig å bygge opp litt større enheter med et mer solid fagmiljø. En fordeling som legger opp til at det kun er økonomi til én ansatt per sentral er sårbart for utskiftninger og kan begrense muligheten til å jobbe bredt. En effektiv frivilligsentral kan noen steder kreve flere ressurser med ulik kompetanse. Selv om kommuner og andre

oppfordres til å stille med lokal finansiering ut over kravet på 40 prosent, bør ikke tilskuddsordningen i seg selv være til hinder for en slik organisering. I modell 1 vil en kommune kun få mer tilskudd hvis den oppretter en ny frivilligsentral, ikke hvis den utvider tilbudet ved en eksisterende frivilligsentral.

Modell 4 gir ikke lenger et insentiv til å ha mange selvstendige frivilligsentraler. Dette kan føre til at noen frivilligsentraler slås sammen og at det samlede antallet frivilligsentraler går ned. Kulturdepartementet mener at det ikke er et selvstendig mål å opprettholde *antallet* frivilligsentraler. Det vesentlige er å legge til rette for frivilligsentraler som kan stimulere til frivillig innsats, være åpne møteplasser for befolkningen og være et bindeledd mellom kommunen og frivillig sektor. Noen steder kan disse målene best nås ved å ha større frivilligsentraler med flere ansatte og mer ressurser. Staten legger til grunn at kommunene erbest i stand til å vurdere hvilke løsninger som egner seg på bakgrunn av kunnskap om og erfaring fra den lokale frivilligheten.

Vurdering:

Høringen er åpen for alle som ønsker å gi innspill og rådmannen tilrår å slutte seg til den uttalelsen som er gitt fra Beiarn Frivilligsentral.

Fra Frivilligsentralen er sendt høringsuttalelse som følger:

Styret i Beiarn Frivilligsentral støtter Norges Frivilligsentraler sitt høringssvar som anbefaler modell 1 med justeringer. Styret støtter justeringene med etablering av avdelinger i frivilligsentralene og økning av rammen ved opprettelse av nye sentraler. Videre støttes innspillene til kravene som framkommer i Norges Frivilligsentraler sitt høringssvar.

Vedlegg:

Norges Frivilligsentral sin høringsuttalelse

rådmann

Hørings svar fra Norges Frivilligsentraler

Ny forskrift om tilskudd til frivilligsentraler

Vi vil takke KUD for et svært godt arbeid med den nye forskriften. Vi opplever at de både har lyttet til våre innspill, og også til de andre partene i innspillsrunden for å danne et godt fundament for håndtering og videreutvikling av frivilligsentralene, som alle berørte parter bør kunne slutte opp om.

Vi er svært glade for å få en forskrift som stiller tydelige krav. Dette er essensielt for forutsigbarhet, gjenkjennelighet og profesjonalitet for landets mangfoldige frivilligsentraler. Vi opplever at forskriften i stor grad også legger til rette for lokale tilpasninger, som sentralene er svært opptatt av. Vi setter også pris på KUD's ønske om å styrke frivilligsentralens særegne posisjon som selvstendig enhet.

Oppsummering av NSF sine innspill til høringen

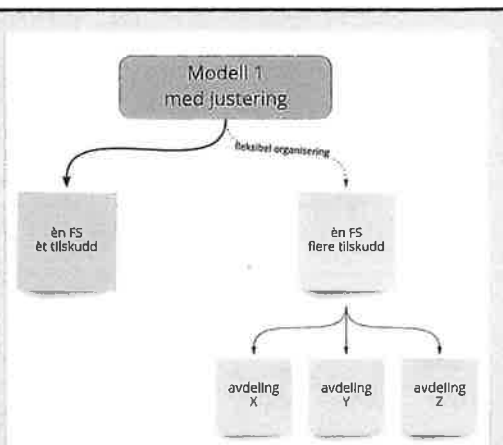
1. Vi ser store ulemper med finansieringsmodell 4. Vi anerkjenner behovet for større fleksibilitet i modell 1, og anbefaler en justert versjon av denne.

2. Vi ønsker noen skjerpinger og justeringer i §7

- A - legge til på frivillighetens premisser
- F - legge til i 100% stilling
- I - stryke eller likelydende

3. Vi ser utfordringer ved §8 som et krav, og ber om at dette punktet omgjøres til en oppfordring.

4. Vi ber KUD legge til rette for en overgangsordning slik at frivilligsentralene kan implementere den nye forskriften. Vi er kjent med at KUD vil komme med en redegjørelse om dette.

Valg av finansieringsmodell

KUD etterspør innspill på to alternative finansieringsmodeller, 1 og 4. Vi vurderer følgende fordeler og ulemper ved de to modellene:

Modell 1

Fordeler:

- Ordningen er ubyråkratisk og forutsigbar, og ivaretar Stortingets intensjon.
- Etablerte tilbud/aktiviteter kan fortsette.
- Modellen ivaretar det faktum at det er flere ting som spiller inn på behovet for frivilligsentraler - som demografi, geografi, andre tilbud lokalt, fattigdomsproblematikk osv.
- Modellen gir et større handlingsrom til å satse lokalt og etablere flere sentraler om man ønsker.
- Modellen ivaretar små bygdesamfunn der det ofte er få andre tilbud.
- Større kommuner og kommuner som pr i dag ikke har frivilligsentral, står fritt til å opprette dette innenfor kravene.

Ulemper:

- Ordningen gjør at det er kun ved å opprette flere sentraler man kan utløse mer tilskudd. Dette gir lite rom for å kunne utvide eksisterende sentraler med større fagmiljø.
- Modellen gir en skjevfordeling i antall sentraler pr innbygger.

Modell 4

Fordeler:

- Modellen gir fleksibilitet til å organisere sentralen på ulike måter, og kan legge til rette for større fagmiljø.
- Modellen er attraktiv for kommuner som pr i dag ikke har en frivilligsentral eller har få sentraler pr innbygger.

Ulemper:

- Modellen gir store negative konsekvenser for mange eksisterende sentraler og vil bety at flere må nedbemanne og kutte i sine tilbud/aktiviteter.
- Insentivet til å opprette sentraler kommer med denne ordningen ikke nedenfra, lokalt, men gjennom at kommunen automatisk har rett på en større sum tilskudd pga. sitt innbyggertall.
- Ordningen gir et insentiv til sammenslåing av sentraler, altså en potensiell sentralisering
- Modellen straffer kommuner som har gjennomgått/skal iverksette kommunesammenslåing
- Modellen gir mindre handlingsrom for kommuner som vil satse ekstra - de kan ikke utløse mer tilskudd selv om de vil opprette flere sentraler og øke sin lokale finansiering.
- For at ordningen skal kunne iverksettes uten at mange sentraler skal måtte tape mye ut fra dagens satser må det en veldig stor økning til i rammen.
- Modellen gir inntrykk av å være forutsigbar, men summen hver kommune får vil variere fra år til år ut fra hvor mye de andre kommunene søker om - med mindre det settes en helt fast grunnbeløp og innbyggersats og at rammen utvides ved «oversøking».

Vi skrev i innspillprosessen følgende, etter en grundig spørreundersøkelse blant sentralene:

NFS sin klare mening er at hver sentral bør få likt beløp uansett størrelse på kommunen, gitt en 100% stilling. Tilskuddet går i stor grad til lønn til daglig leder, og erfaringer viser at det trengs en full stilling enten det er en liten eller stor kommune.

NFS mener at hver bydel eller tettsted bør kunne ha sin egen frivilligsentral, vår erfaring er at det er en viktig suksessfaktor at sentralen ikke sentraliseres men er tett på de frivillige og deltakerne lokalt.

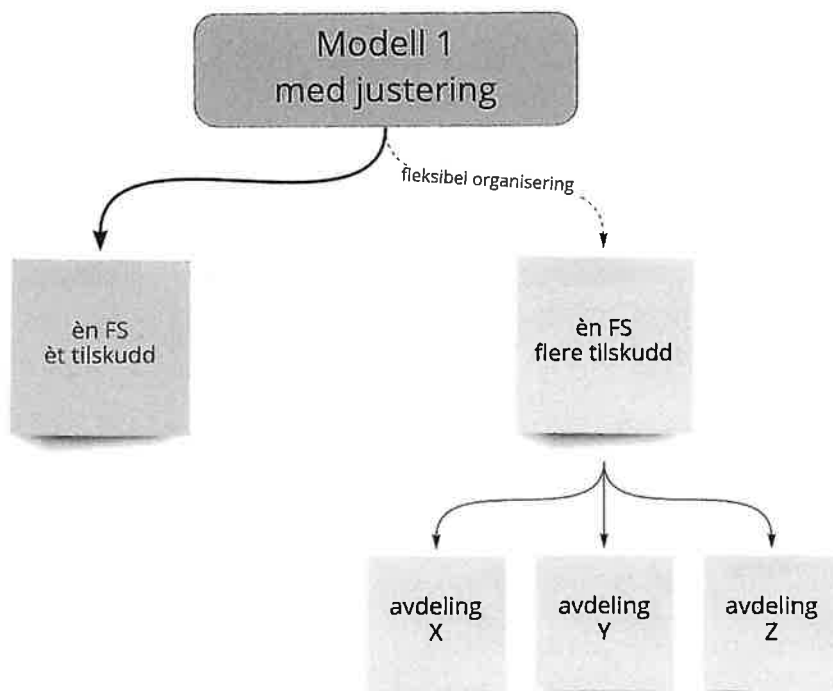
Vi er imidlertid åpne for å undersøke om det for enkelte byer kan være hensiktsmessig å oppbemanne eksisterende sentral fremfor å nødvendigvis måtte opprette en ny sentral for å utløse mer statstilskudd. Vi vil derfor gjerne sammen med KUD på sikt se på muligheten for at en økning i rammen på tilskuddet til frivilligsentralene kan fordeles etter en ekstra søknadsordning på toppen av nåværende tilskudd. Det vil i så tilfelle være viktig at også dette ekstra tilskuddet knyttes til krav om delfinansiering.

Vi ser ikke vesentlige argumenter i høringsnotatet som endrer vårt syn på denne saken. KUD presenterer modell 4 som et nytt alternativ, intensjonen bak alternativet er en bedre fordeling av midlene ut fra innbyggertall, samt å legge til rette for mer fleksibel organisering av sentralene. NFS mener som nevnt at det er flere ting enn innbyggertall som sier noe om behovene for frivilligsentraler, og som vist i vurderingen frykter vi mange negative konsekvenser av modellen. Spesielt det faktum at mange eksisterende sentraler vil måtte nedbemanne /reducere sine tilbud gjør at NFS ikke kan anbefale denne løsningen. Men vi er enige i at større fleksibilitet i strukturen ville vært fordelaktig, slik vi også åpnet for i innspillet.

Vårt ønske er derfor å gå for modell 1, men med en justering som sikrer større fleksibilitet i organiseringen.

Presentasjon av ønsket modell 1 med justering

Justeringen er å opne for å kunne etablere *avdelinger* i frivilligsentralene, knyttet til for eksempel spesifikke målgrupper, ulike lokasjoner o.l. Dette for å kunne øke aktiviteten og utløse mer tilskudd i en kommune/bydel uten å måtte opprette selvstendige sentraler, som i enkelte tilfeller oppleves lite hensiktsmessig. Avdelingene må også stille med 40% lokal delfinansiering for å utløse tilskudd, og innfri de fleste kravene i forskriften. Forskjellen kan ligge i at det ikke er krav om å skille ut avdelingene som en egen enhet, med eget styre og vedtekter, men gjerne et krav om en egen ressursgruppe eller lignende, for å ivareta at den gjeldende målgruppen/lokasjonen har reell innvirkning på avdelingens aktiviteter. Videre bør det være krav om bemanning, og at hver av avdelingene kan synliggjøre separate regnskap og årsrapporter. Det kan vurderes om avdelingene skal utløse fullt tilskudd og kreve 100% stilling, eller om det kan være snakk om en noe mindre sats.

Denne ordningen er inspirert av strukturer som har vokst frem enkelte steder siden 2016, basert på at sentraler spesielt i mellomstore kommuner har sett dette som hensiktsmessig. Modellen vil ivareta at kommuner kan utløse mer tilskudd for å utvide sine tilbud i takt med behovene lokalt, og slik bidra til å utjevne skjevheten knyttet til innbyggertall, uten uhenktsmessig mye administrasjon med lite faglig fellesskap. Kravet om lokal finansiering og forankring i frivilligheten sikrer en bærekraftig utvikling.

NSF stiller gjerne til dialog for å utrede forslaget nærmere.

KUD skriver i sin vurdering av modell 1 at *Denne modellen er innrettet slik at tilskudd til nye frivilligsentraler enten må resultere i lavere tilskudd til alle, eller at rammen må økes tilsvarende. En slik mekanisme kan føre til press på ordningen.*

NFS vil påpeke kulturkomiteens merknad til statsbudsjett 2020: *Komiteen vil også peke på at det fremdeles er rundt 44 kommuner uten en frivilligsentral. Behovet for frivillighet i kommunen er økende, og det vil være naturlig å komme tilbake til dette i statsbudsjettet for 2022.* Dette kan altså framfor et press kalles en *ønsket satsing* fra Stortinget. Vi vil på det sterkeste oppfordre til at det ved opprettelse av nye sentraler blir lagt opp til en økning i rammen, og ikke en reduksjon i tilskuddet til etablerte sentraler.

I KUD's vurdering av modell 1 foreslås at det skal settes et tak for hvor mange frivilligsentraler en kommune kan få tilskudd til, basert på innbyggertall. Vi vil påpeke at med kravene som foreslås vil vi unngå deler av den skjevfordelingen som har oppstått hovedsaklig etter 2016, da fraværet av krav om lokal delfinansiering mm. førte til at enkelte sentraler/kommuner utvidet sine tilbud mer enn hva som i et nasjonalt perspektiv oppleves som rettferdig. Vi har grunn til å tro at dette vil justeres noe når kravene nå kommer tilbake,

og selv om det smerter oss som interesseorganisasjon å se at noen av våre medlemmer vil måtte redusere sin tilstedeværelse på grunn av kravene anerkjenner vi at ordningen i større grad enn nå må framstå som bærekraftig og rettferdig.

Vi mener også at skjevfordelingen vil utjevnes av at en forutsigbar og tydelig forskrift vil legge til rette for flere etableringer i kommuner som pr i dag har få eller ingen sentraler. NFS mottar en rekke forespørsler fra kommuner og organisasjoner som er klare til å sette i gang og som ivrig avventer ny forskrift, og vi ser fram til å veilede disse i etableringen av flere nye sentraler, slik kulturkomiteen ønsket.

Innspill til kravene

Vi er svært glade for at ordet *øremerket* er presisert i §2, dette er det vi får aller mest tilbakemeldinger på fra sentralene. Vi setter også stor pris på at §3 og §6 presiseres at oppretting, nedleggelse og drift av frivilligsentraler skal forankres i frivillig sektor. Dette gjør at vi også kan akseptere at det er kommunene som blir pekt på som søker.

Ønskede justeringer:

§7 A Legge til på frivillighetens premisser

Begrunnelse:

Vi mener formålet med forskriften er godt formulert, men savner en viktig setning, «på frivillighetens premisser». Dette er godt begrunnet i frivilligmeldingen som slår fast at *frivillighetens selvstendighet er et grunnleggende prinsipp i frivillighetspolitikken*. Intensjonen er ivaretatt gjennom §3 og §6, vi ser likevel at det kunne vært en fin presisering i formålet. Setningen kan evt legges inn i §1.

§7 F: Tillegg: ha en daglig leder i 100% stilling

Begrunnelse:

Vi viser til vårt innspill til ny forskrift i mars, som var et av punktene som fikk størst oppslutning i vår spørreundersøkelse:

Frivilligheten og de frivillige skal organiseres og koordineres. En frivilligsentral bør ha en fast ansatt som har hovedansvaret for den daglige driften. Det anbefales sterkt en 100 % stilling som hovedansvarlig, uavhengig av kommunen eller bydelens størrelse.

Vi er kjent med at det gjøres enkelte lokale tilpasninger, der stillingen f.eks er delt mellom to ansatte. Vi mener dette er innenfor kravet selv med vår skjerpelse.

§7 I: Stryke eller likelydende.

Begrunnelse:

Som forklart i innspillsrunden, mener vi at for å fronte vårt viktige arbeid lokalt og nasjonalt er det svært viktig med gjenkjennelighet og en felles identitet.

For å få tilskudd i en ordning som heter «tilskudd til frivilligsentraler» bør en kunne kreve at mottakeren kaller seg frivilligsentral. Friviljugsentral som nynorsk målform er selvfølgelig akseptert! Men vår holdning er at *andre* navn ikke bør aksepteres i fremtiden, selv om disse tradisjonelt har vært i bruk enkelte steder. Vi ser flere eksempler enn de som er nevnt i forskriften, som *frivillighus*, *frivilligkontor* og andre enkelttilfeller - hvor skal da grensen trekkes?

§8: Dette bør ikke være et krav, men kan gjerne stå som en oppfordring i teksten, og være en målsetting som også NSF jobber for.

Begrunnelse:

Vi har fått mange reaksjoner fra frivilligsentraler som er bekymret for dette kravet. Det er flere som har store utgifter knyttet til lokaler, og som finansiere dette gjennom utleie. Noen eier sine egne lokaler men har gjeld knyttet til dette, noen leier av kommunen, noen av private, og noen har lokaler som også fungerer som kontorer. Veldig mange låner allerede ut sine lokaler gratis, og noen har svært lave satser for frivillige lag men tar mer for privat utleie. Noen har en overenskomst med andre foreninger som leier ut sine egne hus om at det vil ha en uheldig konsekvens om frivilligsentralen skulle leie ut gratis, da den andre part vil tape leietakere og penger. Vår mening er at dette må avgjøres lokalt ut fra lokale forutsetninger.

§14: Spesifisering om overgangsperiode

Begrunnelse:

Sentralene og kommunene trenger en overgangsperiode for å både implementere de nye kravene, og forberede seg på eventuelle endringer i tilskuddssummen. Kommunebudsjettene for 2022 planlegges lenge før denne forskriften vedtas, og vi oppfordrer KUD til å vedta en overgangsordning, og sende ut informasjon om dette til sentralene så snart som mulig.

I tillegg ønsker vi en spesifisering angående søknadsfrist og tidspunkt for tildeling, opprettelse av nye sentraler, søknadsskjema og rapporteringskrav. Vi ber om at tidspunkt for søknad og tildeling skjer i god tid før de kommunale budsjettprosessene. NFS bistår gjerne i utformingen av søknad- og rapporteringsskjema, med mål om at dette skal være enkelt, effektivt og gi godt samsvar med andre registre.

Tillegg:

Oppstartsmidler for nye sentraler

Begrunnelse:

I tidligere forskrift var det ordninger beskrevet for opprettelse av nye sentraler, og mulighet for å søke om oppstartsmidler. Dette savner vi i forskriften, da vi ser at det har vært en suksess at lokalsamfunnene har gjort et grundig forarbeid med forankring og planverk for å starte opp en ny frivilligsentral.

Vi ser fram til en endelig forskrift er på plass, og deltar gjerne med innspill til veileder, søknad- og rapporteringsskjema o.l. Vi setter stor pris på den gode dialogen med KUD, og ser frem til et fortsatt godt samarbeid. Vi imøteser også et godt samarbeid med lotteri- og stiftelsestilsynet og håper det blir lagt til rette for god informasjonsflyt mellom oss, slik at ordningen blir så enkel og ubyråkratisk som mulig for sentralene.

utkast pr 03.10.21

Norges Frivilligsentraler